

[Erik B. Smith]

I øvrigt vil jeg gerne gøre opmærksom på, at man tilsyneladende fuldstændig forbigår, at der rent faktisk den 1. august 1981 vil ske en sænkning af taksterne på daginstitutionsområdet ud fra en gennemsnitsbetragtning for de løngrupper, vi her taler om. Det er også baggrunden for, at totalvirkningen af fase 1 og fase 2 er, at de dårligst stillede grupper får en lettelse, og at de bedre stillede grupper får en skærpelse.

VS har i sine mindretalsbemærkninger i betænkningen påstået, at det er lavtlønsgrupper og jævne indkomstgrupper blandt tjenestemænd og funktionærer, der skal betale 200 mill. kr. for en postuleret ligestilling i socialindkomsten. Til det er der at sige, at det allerede af bemærkningerne til lovforslaget fremgår, at den samlede besparelse, som altså også dækker højere indkomstgrupper, andrager 165 mill. kr., så tallet er mildt sagt noget misvisende.

Jeg vil gøre opmærksom på, at vi i forbindelse med fase 1 havde en indgående diskussion om, hvorvidt det var rimeligt, når man fjernede fradragsmuligheden for de private pensionsordninger, at ligestille arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger og tjenestemandspensioner hermed. Vi fandt dengang, at en sådan ligestilling var rimelig, og at det derfor var rigtigt at tilslutte sig det, forligspartierne havde ønsket, nemlig at gennemføre en ligestilling.

Der har i debatten været påstået, at der er en række utilsigtede virkninger. Til det vil jeg gerne sige, at altovervejende har man simpelt hen kunnet læse de oplysninger, der er kommet frem, i betænkningen fra embedsmandsudvalget. Hvis der imidlertid skulle vise sig helt utilsigtede virkninger på enkeltstående områder, har man faktisk 1½ år, eller rettere frem til 1. januar 1983, til at rette op på disse områder, og det er der vist heller ingen særlig grund til at antage at man ikke vil gøre.

Brixtofte (V):

Som sædvanlig, når vi behandler socialindkomsten, er vi i udvalget nødt til at stille mange, mange spørgsmål for at få belyst, hvorledes lovforslagene virker. Der er ikke i selve lovforslagene givet nogen redegørelse for virkningerne, og efterhånden som man får svarene på sine spørgsmål, kan man godt

forstå, hvorfor regeringen ikke indledningsvis i lovforslagene gør rede for virkningerne. Det er klart, at svarene på spørgsmålene og dermed belysning af, hvilke virkninger der bliver af disse lovforslag, ikke er rare for forslagsstillerne, herunder regeringspartiet.

Virkningen af dette lovforslag er, at det er de dårligst stillede lønmodtagere, der mister mest, medens de bedst stillede lønmodtagere enten ingenting mister eller kun mister meget lidt. Det er altså, ligesom da vi havde fase 1 af socialindkomsten, således, at det ikke er, som man ønskede, at det skulle se ud til at være Robin Hood, der har været på færde, men sheriffen fra Nottingham. Man tager fra de dårligst stillede, og man giver til de bedst stillede. Det er desværre virkningen af socialindkomsten som en helhed, at det er de dårligst stillede, der må betale, og de bedst stillede mister ingenting.

Lønmodtagergrupperne inden for dette område – her tænker jeg på det tillæg for pensionen, der nu skal lægges til socialindkomsten – er grupper som sygeplejersker, politibetjente, lavere funktionærer inden for det private erhvervsliv, der hører til de lavest lønnede lønmodtagergrupper. Det er disse grupper, der mister en række sociale ydelser, medens de bedst stillede grupper, departementschefer, direktører og andre, ingenting mister.

Det er virkningerne af dette lovforslag, og på den baggrund kan vi i venstre godt forstå, at alle lønmodtagerorganisationerne har vendt sig mod forslaget, lige fra LO til FTF, Dansk Sygeplejeråd og mange andre lønmodtagerorganisationer. Venstre er enig i den kritik, der har været rejst af, at forslagene rammer skævt og forkert, og venstre kan derfor godt forstå, at der er en samlet lønmodtagerfront over for disse forslag.

Ud over, at forslagene rammer så skævt inden for lønmodtagergrupperne, er det de dårligst stillede erhvervsdrivende, der bliver ramt af de ændrede regler for afskrivninger, og det er selvfølgelig logisk, for det er de dårligst stillede erhvervsdrivende, der modtager sociale ydelser, det er ikke de bedst stillede. Derfor kan det, når man på meget besynderlig vis ændrer reglerne for afskrivninger inden for socialindkomstlovgivningen, ikke undgå at være de dårligst stillede erhvervsdrivende, der bliver ramt.